

Uhlíky

Žlutý květ
na kůře suchého dřeva
má jméno oheň

Není to požár Žádný strach
jde tu jen o trochu tepla a světla
o dar nebýt sám

Hoří tiše a ladně
větvě a polena očistným žářem se mění
v pokoj a vůni věčnosti
Jak smírné zmirání

Může-li zánik být básní
pak právě tady

Když plameny se ztrácí
rád dívám se do očí žhnoucím uhlíkům

Je v nich naděje budoucích ohňů

